

[Annette Just]

hedder »under international overvågning af FN«. Jeg håber, det er noget, Kristeligt Folkeparti vil vide af sammen med resten af regeringen. Ellers tror jeg regeringen kan finde flertal for denne internationale styrke et andet sted.

Men er det virkelig meningen, at Kristeligt Folkeparti vil være med til at undergrave hele det grundlæggende FN-arbejde og fjerne de fredsbevarende styrker og kun tale om miljø, sociale systemer osv. og ikke om det, det drejer sig om, nemlig at skabe fred i verden? Det synes jeg burde være en god kristelig indsats.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg er naturligvis altid meget glad for en be-læring om, hvad der er en kristelig indsats, og jeg vil tage det med i mine overvejelser. Men fru Annette Just må have haft et øjeblik black-out, idet fru Annette Just ikke har hørt, hvad jeg sagde om fredsbevarende styrker.

Jeg lagde også mærke til under fru Annette Just's indlæg tidligere på dagen, at fru Annette Just ikke betragter FN's underorganisationers arbejde som fredsbevarende. Det er netop det, vi så kraftigt går ind for, at det med at sikre menneskerettigheder, gode levevilkår og alle de dér gode ting er det, der på lang sigt er fredsskabende. Hvis vi ikke klarer det, får vi i alt for høj grad brug for at skulle sende fredsskabende tropper ud i verden. Det synes vi ikke er nær så morsomt, og det er der vist i øvrigt ingen der synes er særlig interessant. Det er det grundlæggende arbejde for at skabe bedre leve- og menneskevilkår overalt i verden, der på lang sigt er fredsskabende. Det er vores holdning.

(Kort bemærkning).

Kirsten Madsen (FP):

Jeg er lidt forbløffet over, at man tænker så undergravende tanker. Jeg ville hellere have, man i stedet tænkte tanker, der var styrkende for FN. I det fremtidige arbejde ville jeg hellere have, at man styrkede FN, at man f.eks. fik politikerne tilbage i stolene, i stedet for at politikerne undergiver sig embedsmænd. Vi havde tidligere nogle folk, der virkelig gjorde et stykke arbejde derovre, indtil det blev lavet om til embedsmandsvælde. Det var Ole Bjørn Kraft, Hartvig Frisch, Alsing-Andersen, Lannung

osv. Der er mange, der virkelig har gjort noget, og jeg tror, at en af grundene til, at det går så ad h. . . – man må ikke sige andet end h, vel? – til i FN, er, at man har overladt det til embedsmænd i stedet for til politikere som f.eks. dem, jeg nævnte her.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Inden udenrigsministeren svarer, har jeg indtil nu fire privatister på min talerliste her. Den første er fru Lotte Henriksen.

Lotte Henriksen (S):

Antallet af fattige mennesker i udviklingslandene er steget i de senere år, og indkomstforskellene mellem den rige og den fattige del af befolkningen er blevet større. De tidligere positive resultater med faldende børnedødelighed og et stigende antal børn med skoleadgang er faktisk vendt. I Afrika og Latinamerika lever 1,4 milliarder mennesker ud af en samlet befolkning på 5,3 milliarder i absolut fattigdom. Jeg har tallene fra Udenrigsministeriets rapport, som også er baggrund for debatten i dag.

Det er nødvendigt, at det internationale samfund støtter de fattigste udviklingslande i deres anstrengelser for at opnå bæredygtig økonomisk vækst og dermed mulighed for at forbedre livsvilkårene for borgerne. I Danmark har vi vores klare bistanbspolitiske prioriteringer, og den bilaterale bistand er vi selv herre over. Men også samordning mellem bistand og handelspolitik og internationale gældsstrategier er nødvendig i relationerne mellem i- og ulande, relationer, der må bygge på international solidaritet og fremme af økonomisk og social udvikling. Vores fælles, globale udvikling kræver fælles løsninger mellem rige og fattige lande. Fred og stabilitet i verden vil være afhængig af støtte til de fattigste lande.

Som mit partis ordfører har redegjort for, og som debatten i dag jo også har været udtryk for, så spiller FN en vigtig rolle i det fredsskabende og sikkerhedspolitiske arbejde. Men FN spiller en lige så vigtig rolle i det internationale udviklingsarbejde. I Danmark deler vi jo som bekendt vores udviklingsbistand mellem den bilaterale og den multilaterale bistand. Med den prioritering er vi blandt de 2-3 højest betalende medlemmer til FN's administration, til FN's underorganisationer og til det fredsbevarende arbejde – hvis man altså opgør det pr. indbygger i landet.